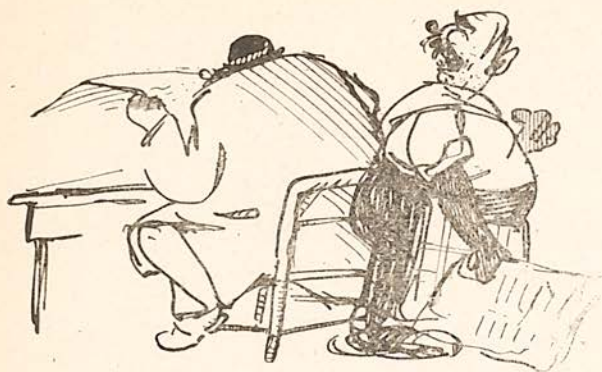

могълъ да спи, та сега, щомъ почна да чете, сладка дрѣмка го унесе и той полека-лека заспа надъ прѣснитѣ новини.

Кафенето се изпълни съ посѣтители, но бае Падежко, унесенъ въ сладкъ сънъ, не ги чуваше. Тогава

кафеджията Търкалежко рече да се пошегува.

Тихо и полека той измъкна изъ ржцѣтѣ на бае Падежко новия вѣстникъ и вмѣсто него му турна другъ, старъ — отъ прѣди години.

Подиръ малко бае Падежко се поразмърда, трепна, отвори очи и се събуди. За да прикрие отъ другитѣ, че е спалъ, той бързо се окопоти и почна да чете вѣстника.

По едно врѣме той се стресна и извика къмъ всички:

— Брей, нашитѣ още се бѣхтатъ при Одринъ. Турцитѣ пакъ яли пердахъ!

Въ опушеното кафене на Търкалежко избухна весель и грѣмовитѣ смѣхъ.

Е. П.